

Це моє місто...

Дитячий санаторій «Електронік-Рівне» сховався від запиленого міського повітря та розпеченого асфальту в сосновому лісі за десять кілометрів від Рівного. Тут серед соснового бору є три спальні, медичний та адміністративний корпуси, а також їдальня. Має санаторій і свою теплицю, де вирощують квіти для озеленення території. За одним з корпусів сховався від спеки спортивний майданчик із сучасними тренажерами. І ще на території є фонтанчик, у якому хлопчачки-бешкетники не проти освіжитись у спеку, доки вихователі не бачать. Та головне, що тут є, – це атмосфера відпочинку і радості безтурботного дитинства.

Історія «Електроніка» розпочалася декілька десятиліть тому. Збудував дитячу здравницю один з потужних тоді заводів Рівного – «Газотрон». Проте на початку нового століття історія оздоровчого закладу, як і його засновника, ледь не закінчилася.

«Закладу вже понад тридцять років, – розповів в.о. директора КП ДСОК «Електронік-Рівне» Володимир Гершун. – У комунальну власність Рівного санаторій передали у 2001-02 роках. Завод «Газотрон» мав борги перед містом, за які розплатився по взаємозабігу дитячим санаторієм».

З новим хазяїном санаторій спочатку жив своїм попереднім життям, тобто прий-

мав дітей на оздоровлення лише влітку. Проте вже з 2006-го заклад запрацював по вісім-дев'ять місяців на рік, виграючи тендери на оздоровлення чернобильських дітей. Звичайно, цьому передувала велика підготовча робота. Довелось побудувати газову котельню, провести реконструкцію дахів у корпусах та здійснити чимало ремонтно-утеплювальних робіт. Все це за кошти міського бюджету Рівного та ті, що заробляло саме підприємство.

Проте з 2014 року в країні призупинили програму фінансування відпочинку дітей-чернобильців. А ще через рік «зникли» путівки на оздоровлення і від Фонду соціального страхування. Багато дитячих санаторіїв тепер порожні чи напівпорожні. Адже при нинішній скруті не всі батьки можуть собі дозволити придбати дитині путівку до табору за декілька тисяч гривень. Проте це не про «Електронік». Цей один із найпопулярніших дитячих санаторіїв відкрився місяць тому. І путівок до кінця літа вже практично немає. Сюди їдуть діти з різних областей країни. Керівник закладу розповів, що путівки розкупили як батьки, так і профспілкові організації.

Якщо діти мріють потрапити в «Електронік» за його неймовірну атмосферу, то дорослі відправляють своїх дітей до санаторію, зважаючи на його чудову медичну базу. Останнім часом у санаторії

відпочивають навіть цілі сім'ї, які хочуть оздоровитись.

«Сьогодні заклад має потужну медичну базу. Завдяки чому ми можемо рівноцінно конкурувати з іншими санаторіями України, – з гордістю заявляє Володимир Гершун. – Ми надаємо до півтора десятка медичних послуг. Зокрема, у нас є «соляна печера», пелюдо-, арома- та теплотерапія: парафінові та озокеритові апплікації, кисневі пінки, фітотчаї, інгаляції, апаратний і ручний масаж, циркуляційний душ, перлинні ванни. Функціонують два офтальмологічні і стоматологічний кабінети. До речі, лікування зубів входить у вартість путівки. Рік тому ми відкрили сухі вуглекислотні ванни, що мають неабияку популярність».

Якщо батьки звертають увагу передусім на ці можливості, то діти – на відпочинок. Дозвілля у них насичене. Нудьгувати ніколи, адже діти зайняті в різних культурно-масових заходах. Це спортивні ігри, концерти, гуртки, конкурси талантів, визначення міс і містера табору, різноманітні лотереї тощо. Ще більше прикрашає природний відпочинок у таборі «Електронік» озеро, біля якого діти можуть забути про літню спеку.

«Як правило, у першій половині дня, до 12:30, діти проходять медичні процедури. Далі, о 13-й, їдуть на обід, потім тиха година. Але оскільки така гарна погода, нарешті дочекалися тепла, то нехтуємо тихою годиною і використовуємо цей час на відпочинок біля води. На території закладу є паспортизований пляж. Рятувальники щороку обстежують його дно, беруть проби води, піску. Є бесідки, де діти можуть відпочити і сховатися від спеки», – розповідає Володимир Гершун.

Керівник «Електроніка» планує у майбутньому збільшити кількість місць, адже сьогодні санаторій не може вмістити всіх охочих. Це можна зробити за рахунок реконструкції корпусів колишнього санаторію «Відродження», приєднаного нині до «Електроніка».

«Той заклад не функціонує, бо йде ремонт. Там є два спальні корпуси на 280 місць, – додає Володимир Гершун, – міська рада виділяє кошти на реконструкцію цих приміщень. Плануємо зробити там заклад для відпочинку матері і дитини. Це розширить можливості санаторію. Хоча вже у нас відпочивають сім'ями. Для таких відпочивальників ми ввели один поверх у корпусі «А»».

Володимир Гершун стоїть на чолі «Електроніка» з 2005 року. За цей час він довів свої ділові і фахові якості не тільки як умілий керівник, але й чудовий педагог і психолог. Він знаходить підхід до кожного гостя у санаторії. Кому допоможе пройти адаптаційний період, а кого навчить дисципліни, своїм особливим методом – відправить у бібліотеку за книжкою сторінок так на 200.

...а це в ньому я

Винуватець має її прочитати і переказати директору. Стиль керівництва Гершуна сприяє комфортній і довірливій атмосфері в колективі. Майже сотня кваліфікованих медпрацівників, педагогів-вихователів, робітників адміністративно-господарського відділу піклуються тут про затишок і комфорт відпочивальників. Володимир Іванович може замінити кожного з підлеглих – універсал. А все тому, що має декілька освіт і здобутий роками багатий досвід.

«Я родом з Тернопільщини, – розповідає про себе Володимир Гершун. – Після школи закінчив у Чорткові медучилище, маю диплом фельдшера. За фахом працював лише до служби в армії. А після служби роботу фельдшера знайти було важко, то вступив до Тернопільського педінституту на природничий факультет».

Ще навчаючись в інституті, він одружився на однокласниці. Обоє направили працювати на Рівненщину. Володимир Іванович спочатку вчителював. Потім очолював у Здолбунові станцію юних техніків, згодом доріс до начальника відділу освіти.

Та «Електронік» – його улюблене дітище, справа всього життя. Володимира Івановича тут бачать частіше, ніж удома. Кореспондент нашої газети навідалася до «Електроніка» у неділю спозаранку, а директор вже був на місці. «А як можна інакше? – дивується Володимир Гершун. – У такому закладі додому можна їхати не раніше як півдругої ночі, а повертатися рано-вранці. Це дитячий колектив. Діти сьогодні такі суперактивні, що можна від них чекати що завгодно».

Про електронівське життя керівник закладу міг би розповідати до безкінечності. Але табір кличе його від розповідей до справ. Спілкуючись із кореспондентом, директор усе поглядає у вікно на територію, де вже збираються батьки, які приїхали відвідати своїх дітей, адже цього дня якраз була «Батьківська неділя». Батьків чекав сюрприз – діти підготували для них святковий концерт. Час від часу в кабінет директора забігають підлеглі, адже його двері завжди відчинені для всіх, хто живе цим світом дитинства і прагне зробити в ньому щасливим життя кожної дитини.

Ніла ВОВЧИК